

In een voor-jullie-uitgelegd dienst dachten we bij Psalm 25 na over de weg van de Heer met ons.

Hoe weet je wat God wil? Bijbel lezen! Oké, wat zegt de Bijbel er over...?

Als jonge gelovige kunnen we ontzettend zwart-wit zijn. Je leest je suf in de Bijbel en denkt dat je steeds meer precies weet wat de Heer wil. Soms verharden we daarin. Maar het kan ook zijn dat je bij het ouder worden gaat nuanceren en relativiseren. Dat we ineens diep gaan begrijpen wat we zongen met Psalm 25: *Here maak mij uwe wegen door uw Woord en Geest bekend.*

Huh? Máák ze bekend? Ze wáren toch overbekend? We wisten toch alles?

En wégen? Het gaat toch om standpunten waar je voor staat en waarvan je weet waar het staat!

Koning David had de wetten van Mozes altijd in de buurt. Alleen, hoe kon hij nu weten hoe hij ze moest toepassen in concrete situaties? Hoe kon Salomo weten wat hij moest doen met die ene baby? In onze tijd worden we met problemen geconfronteerd, waar je lang niet altijd zomaar een Bijbeltekst op kunt plakken. Vandaar het gebed: Léér het mij Heer! Door uw Woord en Geest – dat zijn woorden die in de originele tekst niet voorkomen. Maar ze passen wel bij de Psalm: het Woord kan niet zonder toepassing door de Geest.

In Psalm 25 gaat het om de weg die je mag leren: vers 4,5,8,9,10,12.

Weg duidt op be-weg-ing. Wie zich niet beweegt, hoeft niet naar de weg te vragen. Thuis kun je alles blind vinden: lampeknop, deurknop. Lot was iemand die koos voor een huis in de stad. Abram trok rond in tenten. Kinderen van Abraham zijn onderweg en moeten dus steeds weer vragen naar de weg.

Oei. Krijgen we dan dus een kerk waarin niets meer vast staat? Kan het allemaal zomaar veranderen? Geen vaststaande meningen meer? Geen principes?

Ach. Is dat nu echt waar Psalm 25 je bang voor maakt...? Vind je dat een losgeslagen man, wiens verlangen zo intens uitgaat naar de Heer (1), die roept: op U vertrouw ik (2), leer mij úw wegen (4), úw waarheid (5)? Wat gaat hij achter de Heer aan... Wat durft hij zich... te bewegen.

Misschien strompelt hij soms, struikelt hij, gaat hij onderuit. Maar wat vertrouwt hij erop dat de Heer vérder wil! Tot drie keer toe pleit hij op Gods vergeving.

Voor de zonden uit zijn jeugd plagen hem nog weleens. Wat was ik soms los van de Heer. Misschien wel juist op de momenten waarop ik dacht dat ik met Hem verbonden was. Dat ik heel radicaal dacht over een duizendjarig vrederijk, de doop, vrouwen in de kerkenraad, homoseksualiteit – en overal had ik minstens één Bijbeltekst voor! Vergeef het me Heer.

Het mooie aan een weg is dat je achterom kunt kijken, maar toch vooral vooruit. Je hoeft niet te blijven hangen (in je zonden) – daar doe je de Heer en jezelf geen plezier mee. Saulus heeft om vergeving moeten vragen over de zonden uit zijn jeugd. Hij wilde aanhangers van de Weg (!) gevangen nemen (Handelingen 9:2). Als Farizeeër had hij standpunten als heipalen.

Maar toen verscheen Jezus op zijn weg. En Paulus ging zich zoveel voorzichtiger uitdrukken: Laten we proberen te ontdekken wat de Heer wil (Rom.12:2), al wikkend en wegend (Ef.5:10).

God liefhebben boven alles en je naaste als jezelf – betekent dan: Bijbelwoorden voortaan proberen liefdevol te betrekken op de Heer en je medemens. Nog maar één ding wil je: Jezus Christus leren kennen en de kracht van zijn opstanding en de waarde van zijn lijden.

Jezus leren kennen = de weg leren kennen. Jezus = Psalm 25. Ik ben de Weg, zegt Hij.

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Lees samen nog eens Psalm 25. Welk woord of welk vers komt bij jou het meest naar binnen?
2. Wat zie jij voor je bij 'zonden uit mijn jeugd' (Psalm 25:7)?
3. Wat zie jij voor je als Jezus zegt: 'Ik ben de Weg' (Johannes 14:6)?
4. Wat doe jij om nog iets te leren van de Heer? En iets afleren, hoe gaat dat?
5. Voor wie meer wil.
 - a. Wat levert het op als je Psalm 119 naast Psalm 25 houdt?
 - b. Wat kun je zoal naar voren brengen over het werkwoord 'wandelen' in de Bijbel?